

ชื่อเรื่องวิจัย การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างควมมีระเบียบวินัยในชั้นเรียน
กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ผู้วิจัย นางอรุณวรรณ เจียกภูเหลือ้ม

ปีที่พิมพ์ 2566

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย (1) เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างควมมีระเบียบวินัยในชั้นเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (2) เพื่อเปรียบเทียบเสริมสร้างควมมีระเบียบวินัยในชั้นเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่สอนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างควมมีระเบียบวินัยในชั้นเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมก่อนเรียนและหลังเรียน และ (3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการสอนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างควมมีระเบียบวินัยในชั้นเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนเทศบาลวารินวิชาชาติ จำนวน 32 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างควมมีระเบียบวินัยในชั้นเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 แผนการจัดการเรียนรู้ แบบประเมินของรูปแบบการสอน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ แบบวัดควมมีระเบียบวินัยในชั้นเรียน แบบสอบถามความพึงพอใจ การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติที่แบบไม่อิสระ และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า

1. รูปแบบการเรียนการสอนนี้มีชื่อเรียกว่า “BDSRS Model” โดยมีองค์ประกอบดังนี้
หลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการเรียน การสอน สาระหลัก สิ่งส่งเสริมการเรียนรู้ ระบบสังคม
หลักการตอบสนอง และสิ่งสนับสนุน รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นมีกระบวนการเรียนการสอน
5 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นระดมความคิด (Brainstorm) 2) ขั้นกำหนดปัญหา (Define the problem)
3) ขั้นศึกษาทฤษฎี (Study the theory) 4) ขั้นแสดงบทบาทสมมุติ (Role play) 5) ขั้นสรุปและ
ประเมินผล (Summary and evaluation) ค่าประสิทธิภาพ (E_1/E_2) ของรูปแบบการเรียนการสอน
เท่ากับ 83.16/86.67 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ 80/80 ปรากฏว่ามีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้
2. ควมมีระเบียบวินัยในชั้นเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ควมมีระเบียบวินัยในชั้นเรียน ที่สอนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างควมมีระเบียบ

วินัยในชั้นเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยความมีระเบียบวินัยในชั้นเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

3. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความมีระเบียบวินัยในชั้นเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการสอนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนด้านกิจกรรมการเรียนการสอนอยู่ในระดับมากที่สุด เพราะผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์และแสวงหาข้อมูลจากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย ผู้เรียนเรียนรู้จากการฝึกปฏิบัติการคิดด้วยตนเองและร่วมกันเรียนรู้กับผู้อื่นครูเรียงเนื้อหาและกิจกรรมได้อย่างเหมาะสมและนักเรียนสามารถสรุปความรู้ เชื่อมโยงนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความมีระเบียบวินัยในชั้นเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เป็นการวิจัยตามแนวคิด ADDIE Model ของเควิน ครูส (Kevin Kruse 2008 : 1) ประยุกต์ร่วมกับกรอบการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัย 1) เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความมีระเบียบวินัยในชั้นเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านความมีระเบียบวินัยในชั้นเรียน ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความมีระเบียบวินัยในชั้นเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ก่อนเรียนและหลังเรียน 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการสอนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความมีระเบียบวินัยในชั้นเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการสอนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความมีระเบียบวินัยในชั้นเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีชื่อว่า “BDSRS Model” เนื้อหาที่นำมาสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง พลเมืองดีตามวิถีประชาธิปไตย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาลวารินวิชาชาติ จำนวน 32 คน ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ได้แก่ รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความมีระเบียบวินัยในชั้นเรียน ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาหน้าที่พลเมือง การเสริมสร้างความมีระเบียบวินัยในชั้นเรียนและความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการสอนด้วยรูปแบบการสอนใช้ระยะเวลาในการทดลองสอนด้วยรูปแบบการเรียนการสอน สัปดาห์ละ 1 ชั่วโมง เป็นระยะเวลา 16 สัปดาห์ รวมทั้งสิ้น 16 ชั่วโมง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ รูปแบบการเรียนการสอน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบวัดความมีระเบียบวินัยในชั้นเรียน และแบบสอบถามความพึงพอใจ สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล ใช้โปรแกรมการคำนวณสำเร็จรูป และการวิเคราะห์เนื้อหา สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าทีแบบไม่อิสระ (t-test dependent) และการ

วิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยสามารถสรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ ได้ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างควมมีระเบียบวินัยในชั้นเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นมีชื่อว่า “BDSRS Model” โดยมีองค์ประกอบ ดังนี้ หลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการเรียนการสอน สารความรู้และทักษะความสามารถ สิ่งส่งเสริมการเรียนรู้ ระบบสังคม หลักการตอบสนอง และสิ่งสนับสนุน รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นมีกระบวนการเรียนการสอน 5 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นระดมความคิด (Brainstorm) 2) ขั้นกำหนดปัญหา (Define the problem) 3) ขั้นศึกษาทฤษฎี (Study the theory) 4) ขั้นแสดงบทบาทสมมติ (Role play) 5) ขั้นสรุปและประเมินผล (Summary and evaluation) ตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น โดยผู้เชี่ยวชาญ พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนมีความสอดคล้องกัน (IOC = 0.89) และเมื่อนำไปหาประสิทธิภาพ (E_1 / E_2) แบบกลุ่มใหญ่ (Filed Tryout) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาลวารินวิชาชาติ จำนวน 30 คน ได้ค่าประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนการสอน เท่ากับ 84.08/85.67 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 8/80 ยอมรับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1

2. ความสามารถในการเสริมสร้างควมมีระเบียบวินัยในชั้นเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างควมมีระเบียบวินัยในชั้นเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีชื่อว่า “BDSRS Model” แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยความสามารถด้านควมมีระเบียบวินัยในชั้นเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ยอมรับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายด้านผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างควมมีระเบียบวินัยในชั้นเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ความสามารถด้านความมีระเบียบวินัยในชั้นเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความมีระเบียบวินัยในชั้นเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีชื่อว่า “BDSRS Model” แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

3. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความมีระเบียบวินัยในชั้นเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความมีระเบียบวินัยในชั้นเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีชื่อว่า “BDSRS Model” ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนความพึงพอใจรายด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุด คือด้านกิจกรรมการเรียนการสอนที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์และแสวงหาข้อมูลจากแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลาย ผู้เรียนเรียนรู้จากการปฏิบัติด้วยตนเองและร่วมกันเรียนรู้กับผู้อื่น มีการเรียงเนื้อหาและกิจกรรมได้อย่างเหมาะสม และสรุปความรู้เชื่อมโยงนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความมีระเบียบวินัยในชั้นเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประเด็นที่สำคัญที่นำมาอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. รูปแบบการเรียนการสอนนี้มีชื่อเรียกว่า “BDSRS Model” มีองค์ประกอบดังนี้ หลักการวัตถุประสงค์ กระบวนการเรียนการสอน สารความรู้และความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษ สิ่งที่ส่งเสริมการเรียนรู้ ระบบสังคม หลักการตอบสนอง และสิ่งสนับสนุน รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นมีกระบวนการเรียนการสอน 5 ขั้นตอน 1) ขั้นระดมความคิด (Brainstorm) 2) ขั้นกำหนดปัญหา (Define the problem) 3) ขั้นศึกษาทฤษฎี (Study the theory) 4) ขั้นแสดงบทบาทสมมติ (Role play) 5) ขั้นสรุปและประเมินผล (Summary and evaluation) ผลการตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น โดยผู้เชี่ยวชาญ พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนมีความสอดคล้องกัน (IOC = 0.89) และนำไปหาประสิทธิภาพ (E_1 / E_2) แบบกลุ่มใหญ่ (Filed Tryout) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลวารินวิชาชาติ จำนวน 30 คน โดยได้ค่าประสิทธิภาพของรูปแบบ การเรียนการสอน เท่ากับ 84.08/85.67 เมื่อเทียบเกณฑ์ 80/80 ปรากฏว่า

มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ทั้งนี้เนื่องมาจากได้พัฒนารูปแบบการเรียนการสอนโดยมีการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน ที่เกี่ยวกับนโยบายการจัดการศึกษาวิชาหน้าที่พลเมือง การฝึกปฏิบัติด้านความ มีระเบียบวินัยต่าง ๆ แผนการศึกษาแห่งชาติ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป้าหมายการจัดการศึกษาด้านหน้าที่พลเมืองที่ดี แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการส่งเสริมความมีระเบียบ วินัยแนวคิดเกี่ยวกับ การสอนด้านต่าง ๆ อย่างมีขั้นตอนที่ถูกต้อง นอกจากนี้ยังวิเคราะห์แนวคิดการ ออกแบบการเรียนการสอนเชิงระบบ หลักการและแนวคิด ADDIE Model ของเควิน ครูส (Kevin Kruse 2008 : 1) ซึ่งนำมาประยุกต์ร่วมกับกรอบการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ประกอบด้วย ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (Analysis) ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนา (Design & Development) ขั้นตอนที่ 3 การนำไปใช้ (Implementation) และขั้นตอนที่ 4 การประเมินผล (Evaluation) และรูปแบบการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดของจอยซ์และเวลล์ที่ได้กำหนด องค์ประกอบเป็น 3 ส่วนดังนี้ รูปแบบการจัดการเรียนการสอน (The model of teaching) ประกอบด้วย 1) กระบวนการที่สอดคล้องกับการเรียนการสอน (syntax หรือ phases) 2) ระบบสังคม (social system) 3) หลักการตอบสนอง (principle of reaction) และ 4) สิ่งสนับสนุน (support system) ส่วนที่ 2 เป็นการนำรูปแบบการจัดการเรียนการสอนไปใช้ (application) และส่วนที่ 3 ประกอบด้วยสาระหลักและสิ่งที่ส่งเสริมการเรียนรู้ (instruction and nurturant effects) ซึ่ง องค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอนที่กำหนดมีความสัมพันธ์ส่งเสริมกันและกันตลอดทั้งระบบ สอดคล้องกับงานวิจัยของโสภิตา ทัดพิณิจ (2561 : บทคัดย่อ) พัฒนารูปแบบการเรียนการสอนที่ ส่งเสริมความสามารถในการใช้กระบวนการด้านการส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษ และเปรียบเทียบ ความสามารถในการใช้กระบวนการด้านการส่งเสริมและทักษะการคิด โดยแบ่งเป็น 2 ระยะ คือ ระยะ ที่ 1 การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการเรียนการสอนมีองค์ประกอบ 6 ประการ คือ 1) เป้าหมาย 2) หลักการ 3) ขั้นตอนการสอน 4) ระบบสนับสนุน 5) ระบบทางสังคม 6) หลักการตอบสนอง มุ่งเน้นสร้างเสริมความมีระเบียบวินัยในชั้นเรียน รวมถึงด้านการคิด และสอดคล้อง กับงานวิจัยของทีศนา แคมณี (2552 : 264) ที่พัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามทฤษฎีการสร้าง ความรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถในการสร้าง ความรู้ของนักเรียนช่วงอุตสาหกรรม ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการเรียนการสอนนี้มีชื่อเรียกว่า “MARCE Model” มีองค์ประกอบคือ หลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการเรียนการสอน สาระความรู้ และทักษะในการปฏิบัติงาน ระบบสังคม หลักการตอบสนอง และสิ่งสนับสนุน ซึ่งมีกระบวนการเรียน การสอน 5 ขั้นตอน ประกอบด้วย ขั้นเตรียมความพร้อม (Motivation) ขั้นปฏิบัติ (Action) ขั้นสะท้อนความรู้ (Reflection of Knowledge) ขั้นสร้างความรู้ (Construction of Knowledge) และขั้นประเมินผล (Evaluation) และประสิทธิภาพของรูปแบบการ เรียนการสอนตามทฤษฎีการสร้าง ความรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถในการสร้างความรู้ของนักเรียนช่วง อุตสาหกรรมมีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.79/85.13 เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ 80/80 ปรากฏว่าสูงกว่า

เกณฑ์ที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับบุญเลิศ ทัดดอกไม้ (2561 : 20-26) ที่พัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามทฤษฎีการสร้างความรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาล ที่มีชื่อว่า PARCE Model ประกอบด้วย การเรียนการสอน 5 ขั้นตอน คือ ขั้นเตรียมความพร้อมในการเรียนรู้ (Preperation) ขั้นเรียนรู้และฝึกปฏิบัติ (Action) ขั้นสะท้อนความคิด (Reflection) ขั้นสร้างความรู้ (Construction) และขั้น ประเมินผล (Evaluation) ซึ่งประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนการสอนตามทฤษฎีการสร้างความรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาล มีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.88/82.75 เมื่อ เทียบกับเกณฑ์ 80/80 ปรากฏว่าสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ อีกทั้งการกำหนดขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ได้กำหนดตามแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสอน ได้แก่ ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญา (Cognitive theory) ของเพียเจต์ (Piaget) ทฤษฎีกระบวนการทางสมองในการประมวลผลข้อมูล (Information processing theory) ทฤษฎีการสร้างความรู้ (Constructivist theory) ที่มุ่งให้นักเรียนคิดอย่างมีเหตุผลตามลำดับขั้นตอน สามารถรู้คิดนำข้อมูลที่เก็บไว้ในความจำระยะสั้นและระยะยาวออกมาใช้อย่างเหมาะสมโดยเชื่อว่าสมองเป็นเครื่องมือสำคัญในการแปลความหมาย ดังนั้นในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความคิดตามรูปแบบการเรียนการสอนนี้จึงส่งเสริมให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเอง โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้อย่างตื่นตัว (Active) มีการทำงานและทักษะการคิดร่วมกับผู้อื่น มีมนุษยสัมพันธ์กับผู้อื่น ฝึกแปลความหมายของสิ่งที่ค้นคว้าหาคำตอบเพื่อแก้ปัญหาอย่างมีเหตุผลและมีการคิดไตร่ตรองอย่างรอบคอบ มีการแสวงหาความรู้มาประกอบการตัดสินใจจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลายด้วยตนเอง รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นจึงมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดซึ่งยอมรับสมมติฐานข้อ 1

2. ผลการทดลองใช้การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างควมมีระเบียบวินัยในชั้นเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีชื่อว่า “BDSRS Model” พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการเรียนรู้อัตนึ่งเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยสามารถวิเคราะห์ได้ดังนี้ คือ

2.1 คะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วย พบว่าคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากที่ผู้วิจัยได้เน้นการออกแบบการสอนเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดทักษะการฝึกปฏิบัติและการคิด โดยให้ความสำคัญกับการตรวจสอบความรู้พื้นฐานของผู้เรียน ครูผู้สอนเป็นผู้เตรียมกระบวนการจัดการเรียน สร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนสรุปและสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง สามารถพัฒนาทักษะกระบวนการสร้างองค์ความรู้ให้เกิดในตัวนักเรียน ก่อให้เกิดความรู้ที่คงทน ซึ่งสอดคล้องกับมนต์ชัย เทียนทอง (2562 : 31- 40) การจัดการเรียนรู้แบบหลากหลายและรูปแบบการเรียนรู้อัตนึ่งเรียนวิชาสังคมศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

เป็นการจัดการเรียนรู้ที่สามารถทำให้ผู้เรียนที่มีลักษณะการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ได้เรียนรู้ตามรูปแบบหรือวิธีการเรียนรู้ที่ตนเองถนัด เนื่องจากเป็นวิธีการสอนที่มีขั้นตอนต่อเนื่องเป็นระบบ มีกิจกรรมแต่ละขั้นตอนที่สนองต่อต่อลักษณะการเรียนรู้แบบต่างๆ รวมทั้งนักเรียนจะได้รับการพัฒนาความสามารถด้านต่างๆ อย่างครอบคลุม ผู้เรียนได้รับการกระตุ้นให้ใช้สมองทั้ง 2 ซีก ประสานกันอย่างเป็นขั้นตอน จึงส่งผลให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็น 8 ขั้นตอน คือ

ขั้นสร้างประสบการณ์ทบทวนความรู้เดิม โดยครูจัดกิจกรรมเพื่อสร้างประสบการณ์ตรงที่เป็นรูปธรรมแก่นักเรียน ประสบการณ์ที่ครูจัดให้นี้จะเชื่อมโยงกับความรู้และประสบการณ์เดิมของนักเรียน กิจกรรมที่ครูจัด เช่น ร้องเพลง เล่นเกม แข่งขัน การคิดเลขเร็ว เกี่ยวกับเนื้อหาในบทเรียนที่นักเรียนเคยเรียนมาแล้ว เมื่อนักเรียนทำกิจกรรมนักเรียนจะสร้างเป็นความหมายเกี่ยวกับเรื่องนั้นๆ เป็นของตนเอง ขั้นที่ 2 วิเคราะห์ประสบการณ์ การแสวงหาความรู้ใหม่ เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจ และอยากรู้ อยากเห็น นักเรียนแสวงหาข้อมูลความรู้จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ นำมาวิเคราะห์และไตร่ตรองอภิปรายและอธิบายให้เหตุผลเกี่ยวกับประสบการณ์ที่ได้ปฏิบัติในขั้นที่ 1 เช่น การให้นักเรียนอภิปรายค้นหากิจกรรมจริงในวิชาสังคมศึกษาความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์ และสรุปหลักการทางคิดจากการเล่นเกม เป็นต้น ซึ่งนักเรียนจะได้รับการพัฒนาความสามารถด้านการเรียนสังคมศึกษา และการคิดเชิงเหตุผล

ขั้นที่ 3 ขั้นการบูรณาการ การสังเกตไปสู่ความคิดรวบยอด ศึกษาทำความเข้าใจข้อมูล เป็นขั้นที่มุ่งให้นักเรียนสามารถวิเคราะห์และไตร่ตรองความรู้ เชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม โดยใช้กระบวนการต่างๆ ด้วยตนเอง เช่น กระบวนการคิด การจัดระบบการส่งเสริมทักษะความสามารถด้านการเรียนวิชาสังคมศึกษา การจัดลำดับความสัมพันธ์ การจัดประสบการณ์เปรียบเทียบ มาเชื่อมโยงกับข้อมูลเนื้อหาใหม่ เพื่อให้เกิดความเข้าใจเนื้อหาจนสามารถสร้างเป็นความคิดรวบยอด โดยครูจะนำเสนอเนื้อหาใหม่ที่มีความเกี่ยวข้องกับประสบการณ์เดิมของนักเรียนในขั้นที่ 1 และ 2 ด้วยการใช้สื่อและตัวอย่างประกอบการอธิบาย เช่น ครูนำเสนอรูปแบบการเขียนซึ่งเป็นเรื่องใหม่ โดยมีเรื่องรูปการเขียนในชีวิตประจำวันเป็นประสบการณ์เดิมอยู่ในใจเพื่อให้ผู้เรียนเรียนรู้เรื่องใหม่เกี่ยวกับเรื่องความแตกต่างของปัญหาสองมิติกับสามมิติ ซึ่งนักเรียนจะสามารถโยงและปรับประสบการณ์เดิมกับประสบการณ์ใหม่ จนเกิดเป็นแนวคิดเข้าสู่ความคิดรวบยอดเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน

ขั้นที่ 4 พัฒนาความคิดรวบยอด แลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่มเป็นการให้ข้อมูลรายละเอียด ทฤษฎี หลักการให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้นเพื่อทำให้นักเรียนสามารถเข้าใจ กระตุ้นให้ผู้เรียนวิเคราะห์และไตร่ตรองแนวคิดที่กำลังจะเกิดเป็นความคิดรวบยอด ให้เกิดความชัดเจนยิ่งขึ้น เพื่อให้เกิดเป็นความคิดรวบยอดที่สมบูรณ์ โดยครูให้นักเรียนค้นคว้าและ

วิเคราะห์จากใบความรู้ รวมทั้งให้มีการอภิปรายซักถาม นอกจากนั้นครูยังอธิบายเพิ่มเติม กระตุ้นด้วยคำถาม และกระตุ้นให้ผู้เรียนสรุปความรู้ให้ถูกต้องชัดเจนยิ่งขึ้น ขั้นที่ 5 ขั้นการปฏิบัติตามความคิดรวบยอด เป็นขั้นที่ผู้เรียนลงมือปฏิบัติตามแนวคิดที่ได้เรียนรู้ เป็นขั้นที่ครูจัดโอกาสให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง ตามความคิดรวบยอดเกี่ยวกับเนื้อหาใหม่ที่นักเรียนสร้างขึ้น โดยครูจะให้ผู้เรียนทดลองทำใบงานหรือแบบฝึกหัดซึ่งครูจัดทำขึ้น และมีการศึกษาทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ผู้เรียนจะได้ใช้ความรู้และฝึกทักษะที่ได้รับพัฒนามาจากขั้นที่ 4 ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนมีความเข้าใจความรู้และเกิดทักษะการปฏิบัติมากยิ่งขึ้น ขั้นที่ 6 ขั้นการปรับแต่งเป็นแนวคิดของตนเอง สรุปและจัดระเบียบความรู้เป็นขั้นที่นักเรียนมีโอกาสแสดง ความสนใจ ความถนัด ความเข้าใจเนื้อหาวิชา ความซาบซึ้ง และจินตนาการของตนเองออกมาเป็นรูปธรรม ในรูปแบบต่างๆ เพื่อเป็นชิ้นงานเพื่อสะท้อนความเป็นตัวเอง เป็นขั้นที่ครูกระตุ้นให้นักเรียนต่อเติมเสริม แต่งและสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง เช่น ให้นักเรียนได้แต่งโจทย์ปัญหาเองตามความคิดอย่างอิสระซึ่งนักเรียนจะได้จะได้อ่างแผนสร้างผลงานของตนเอง เช่น ให้นักเรียนสร้างผลงานของตนเองตามความคิดสร้างสรรค์ โดยใช้ความคิดรวบยอดในขั้นที่ 4 และ 5 เป็นพื้นฐาน ในขั้นนี้นักเรียนจะได้รับการพัฒนาความสามารถด้านการเรียนวิชาสังคมศึกษา ขั้นที่ 7 ขั้นการวิเคราะห์ การแสดงผลงานเป็นขั้นวิเคราะห์เพื่อนำไปใช้ประยุกต์ใช้ เป็นขั้นที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถแสดงแนวคิดทางการนำความรู้ แนวคิดที่ได้เรียนรู้ในชั้นเรียนไปใช้ในชีวิตจริง โดยครูให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์แนวทางที่จะนำความรู้ไปใช้ ประโยชน์ เช่น ครูให้นักเรียนนำสถานการณ์จริงที่ประสบในชีวิตจริงมาแต่งโจทย์ปัญหาและแสดงวิธีแก้ปัญหา เพื่อให้ผู้เรียนสามารถแก้ปัญหาในชีวิตจริง ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันได้ และขั้นที่ 8 ขั้นการแลกเปลี่ยนความรู้ประยุกต์ใช้ความรู้ นักเรียนได้มีโอกาสแบ่งปันความรู้และประสบการณ์ ที่ได้จากการค้นคว้าหรือลงมือกระทำกับคนอื่น ๆ ในรูปแบบต่างๆ เป็นการส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกฝนการนำความรู้ความเข้าใจของตนไปใช้ในสถานการณ์ต่างๆ ที่หลากหลายเพื่อเพิ่มความชำนาญ ความเข้าใจ สามารถแก้ปัญหาและความจำในเรื่องนั้นๆ โดยเปิดโอกาสผู้เรียนได้นำเสนอผลงาน และแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดและประสบการณ์ที่ได้รับจากการค้นคว้าหรือลงมือกระทำกับผู้อื่นในรูปแบบต่างๆ เช่น การนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียนการจัดแสดง ผลงาน งานป้ายนิเทศ โดยครูเป็นผู้ประเมินผลงานของผู้เรียนและกระตุ้นให้ผู้เรียนคิดสร้างสรรค์ผลงานใหม่ๆ ผู้เรียนจะได้นำเสนอ ผลงานที่สะท้อนความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ผลงานซึ่งทำให้ผู้เรียนเกิดความภาคภูมิใจในตนเอง รวมทั้งผู้เรียนได้รับการส่งเสริมทักษะการยอมรับความคิดเห็นและความสามารถของผู้อื่น ได้แนวคิดใหม่ๆ มาขยายแนวคิดของตนเอง ดังนั้นผู้เรียนได้ผ่านขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบการจัดการเรียนรู้

เพื่อเสริมสร้างความมีระเบียบวินัยในชั้นเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีชื่อว่า “BDSRS Model” จำนวน 5 ขั้นตอน อย่างมีระบบจะ ทำให้ผู้เรียนพัฒนาในทุกด้าน และครบทุกขั้นตอนของการเรียนรู้ ส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่สูงขึ้น ดังที่แมคคาธีร์ (McCarthy, 1990 : 2) กล่าวถึงลักษณะของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายรูปแบบว่า นักเรียนทุกคนที่ได้ผ่านประสบการณ์ทุกอย่างครบทุก ขั้นตอน เป็นการเรียนที่ก้าวตามธรรมชาติ เด็กได้ใช้สามัญสำนึกและความรู้สึกได้รับประสบการณ์ ได้ ฝ้าจ้องมองดู ได้รับการกระตุ้นและตอบสนองกลับ นำความรู้ไปพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ นอกจากนั้น การจัดการเรียนรู้ BDSRS Model เป็นรูปแบบการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่คำนึงถึงลักษณะการเรียนรู้ ของผู้เรียนกับการพัฒนาสมองทั้งซีกซ้ายและซีกขวาอย่างสมดุล จึงทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตาม ลักษณะความสนใจ ความถนัด ความชอบ และความแตกต่างระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม กิจกรรมการเรียนรู้ในบางช่วงจัดให้ผู้เรียนที่มีความแตกต่างกันได้เรียนรู้อย่างมีความสุข และท้าทาย ความสามารถของผู้เรียน ครูผู้สอนได้จัดกิจกรรมกลุ่มให้เป็นส่วนมาก จึงทำให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยน ความรู้ซึ่งกันและกันเรียนรู้ร่วมกัน ฝึกปฏิบัติกิจกรรมตามที่ตนถนัดไปพร้อมกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิด ของจินตนา กลสินันท์ (2560 : 21- 32) ที่กล่าวว่าแต่ละคนจะมีความถนัด ความสามารถ ประสบการณ์ และรูปแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน เมื่อเรียนรู้ร่วมกันจึงทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกัน และกัน โดยผู้เรียนที่รู้น้อยกว่าสามารถเรียนรู้จากผู้เรียนที่มีประสบการณ์มากกว่า ในขณะที่ผู้เรียนที่รู้ มากกว่าก็มีโอกาสเพิ่มทักษะการเรียนรู้จากการอธิบายให้แก่ผู้อื่น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ โกวิท ประวาลพุกษ์ (2560 : 137 ; อ้างถึงใน ปิยะพงษ์ สุริยะพรหม, 2561 : 148) ที่กล่าวว่า ความรู้สึกที่ เกิดจากการสร้างความรู้ด้วยตัวผู้เรียนเป็นการเรียนรู้ที่มีความหมายอันเกิดจากการที่ผู้เรียนลงมือ ปฏิบัติเก็บข้อมูล นำข้อมูลนั้นมาปะติดปะต่อเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ดี ทำให้ผู้เรียนเกิดความ สนุกสนาน และเห็นคุณค่าการเรียนรู้ สอดคล้องกับแนวคิดของ พยงค์ จิระพงษ์ (2560 : 86) ที่กล่าวว่า การสอนโดยใช้กิจกรรมแบบหลากหลายรูปแบบ ช่วยสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดี โดยจัดให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม ในกิจกรรม มีโอกาสแสดงความคิดเห็น และร่วมกันตัดสินใจ เลือกปฏิบัติกิจกรรมตามความสนใจ ก่อให้เกิดความร่วมมือกัน มีการประเมินผลงานเพื่อร่วมมือกันปรับปรุงแก้ไขให้มีผลงานดีขึ้น เป็น บรรยากาศแบบประชาธิปไตย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นความสามารถของผู้เรียนในการเรียนรู้ด้าน ต่างๆ ประกอบด้วยความรู้ ความคิด กระบวนการเรียนรู้ และเจตคติเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามรูปแบบอย่างเหมาะสม และสามารถพัฒนาตนเองตามศักยภาพ (สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และ

เทคโนโลยี, 2560 : 7) การจัดการเรียนรู้แบบหลากหลาย ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และพัฒนาความสามารถของตนเอง ทำให้สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น การจัดการเรียนรู้แบบ BDSRS Model เป็นการจัดการเรียนรู้ที่มีลักษณะการเคลื่อนไหวตามรูปแบบวัฏจักรการเรียนรู้ที่เลียนแบบสมองของมนุษย์สามารถทำให้ผู้เรียนที่มีลักษณะการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน (Learning Style) การมีศักยภาพของตนเอง เพื่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างรวดเร็ว ผู้เรียนและผู้สอนสามารถแลกเปลี่ยนความคิดซึ่งกันและกัน ในระหว่างการเรียนการสอน หากเด็กถามเรา เราไม่ควรจะตอบคำถาม แต่ควรกระตุ้นให้เด็กอยากรู้และค้นหาคำตอบด้วยตนเอง หรือให้เด็กตั้งคำถาม (อุษณีย์ โพธิ์สุข, 2560 : 62-63) เพื่อพัฒนาทักษะกระบวนการต่างๆ ได้ ซึ่งเป็นการเรียนรู้ที่ใช้เทคนิควิธีร่วมกัน ในการจัดการเรียนการสอน

3.2 คะแนนผลการทดสอบวัดความสามารถด้านเสริมสร้างความมีระเบียบวินัยในชั้นเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความมีระเบียบวินัยในชั้นเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีชื่อว่า “BDSRS Model” คะแนนเฉลี่ยความสามารถในการคิดวิเคราะห์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้ เนื่องมาจากว่าในการจัดกิจกรรม การเรียนรู้กับ ผู้เรียนโดยใช้ การเรียนรู้แบบ BDSRS Model มาจัดการเรียนการสอน ทำให้ผู้เรียนสามารถสรุปองค์ความรู้ที่ได้จากการเรียนรู้ ได้ถ่ายทอดความคิดของผู้เรียนออกมาเป็นความคิดรวบยอด ผู้เรียนรู้ว่าตนเองเรียนเรื่องอะไร สามารถระบุความคิดรวบยอดหลักได้ ซึ่งมีรายละเอียดเรื่องย่อยๆ ที่เรียนว่ามีอะไรบ้าง โดยผู้เรียนได้นำรูปภาพ ข้อมูล และเหตุการณ์ที่สัมพันธ์กับเรื่องย่อยที่เรียนได้ ซึ่งก็คือสามารถระบุความคิดรวบยอดเฉพาะได้ มีการใช้เส้นเชื่อมโยงเพื่อเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของข้อมูลได้ถูกต้อง ทำให้การเชื่อมโยงองค์ความรู้ต่างๆ เหล่านี้ แสดงการถ่ายทอดองค์ความรู้ออกมาเป็นรูปธรรม ส่งผลให้ความรู้เก่าและความรู้ใหม่สามารถเชื่อมโยงต่อกันได้เป็นอย่างดีผู้เรียนได้มีโอกาสคิดวิเคราะห์ทำความเข้าใจกับเนื้อหามากขึ้น ทำให้ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านการคิดวิเคราะห์สูงขึ้น และผู้เรียนมีความสามารถในการเชื่อมโยงข้อมูลหรือประสบการณ์เดิมกับประสบการณ์ใหม่เข้าด้วยกันอย่างมีลำดับขั้นตอนจึงทำให้เป็นการเสริมสร้างความมีระเบียบวินัยในชั้นเรียนของผู้เรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความมีระเบียบวินัยในชั้นเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีชื่อว่า “BDSRS Model” ในการเรียนได้อย่างเหมาะสมซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพิสุทธิ์ แสงสัตยา (2561 : 27-41) ได้ศึกษาการพัฒนา รูปแบบ

การสอนแบบโมเดลการสอนที่ใช้สื่อประสม (Multimedia) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และการอ่าน เรื่อง ความสำคัญของการเสริมสร้างความรับผิดชอบ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแบบโมเดลการสอนที่ใช้สื่อประสม (Multimedia) และ 3) เพื่อประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการเรียนการสอนแบบโมเดลการสอนที่ใช้สื่อประสม (Multimedia) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา 2/5 โรงเรียนวัดสารอด กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2561 จำนวน 26 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) เครื่องมือที่ใช้ในการพัฒนารูปแบบ ได้แก่ แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ 2) เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาผลการใช้รูปแบบ ได้แก่ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบวัดการคิดวิเคราะห์ แบบสอบถามความพึงพอใจ แผนการจัดการเรียนรู้ สื่อประสม (Multimedia) และแบบประเมินและรับรองรูปแบบ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และการทดสอบที (t-test dependent) ผลการวิจัยพบว่า 1) รูปแบบการเรียนการสอนแบบโมเดลการสอนที่ใช้สื่อประสม (Multimedia) มี 4 องค์ประกอบคือ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) กระบวนการ/ขั้นตอน 4) การประเมินผล/ผลลัพธ์ 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอนอยู่ในระดับมากที่สุด 3) คุณภาพของรูปแบบการเรียนการสอนแบบโมเดลการสอนที่ใช้สื่อประสม (Multimedia) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความรับผิดชอบ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับผลงานวิจัยของฉวีวรรณ ภาษา (2561 : 41 - 57) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหน้าที่พลเมืองและความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างกลุ่มที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโมเดลการพัฒนาวิธีสอนขึ้นเอง และกลุ่มที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ ผลการศึกษาพบว่า 1. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติมีประสิทธิภาพ เท่ากับ 76.35/78.92 2. ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโมเดลการพัฒนาวิธีสอนขึ้นเอง มีค่าเท่ากับ 0.62 และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ มีค่าเท่ากับ 0.59 3. นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโมเดลการพัฒนาวิธีสอนขึ้นเองและกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ มีคะแนนหลังเรียนเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 4. นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโมเดลการพัฒนาวิธีสอนขึ้นเอง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและ ความสามารถในการคิด

วิเคราะห์สูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการเรียนด้วยการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความมีระเบียบวินัยในชั้นเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีชื่อว่า “BDSRS Model” พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างความมีระเบียบวินัยในชั้นเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนความพึงพอใจรายด้านที่มีคะแนนสูงสุด คือ กิจกรรมการเรียนการสอนและเมื่อแยกเป็นรายข้อ ได้แก่ ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์และแสวงหาข้อมูลจากแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลาย ผู้เรียนเรียนรู้จากการปฏิบัติการคิดค้นด้วยตนเองและร่วมมือกันเรียนรู้กับผู้อื่น มีการเรียงเนื้อหาและกิจกรรมได้อย่างเหมาะสมและสรุปความรู้ เชื่อมโยงนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างหลากหลายและนักเรียนได้ส่งเสริมความมีระเบียบวินัยในชั้นเรียน ได้ร่วมกันอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดกับเพื่อนจนสามารถเขียนได้อย่างถูกต้อง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากได้ออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนโดยมีการศึกษาข้อมูลพื้นฐานเพื่อให้ความสอดคล้องกับผู้เรียน โดยได้พิจารณาจากการตรวจสอบความต้องการของผู้เชี่ยวชาญและครูผู้สอนและข้อมูลที่ไดจากการวิเคราะห์หลังวิเคราะห์เอกสารแนวความคิดการออกแบบรูปแบบการเรียนการสอนซึ่งระบบหลักการและแนวคิด ADDIE Model ของเควิน ครุส (Kevin Kruse 2008 : 1) คือแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสอนคิดได้แก่ ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญา (Cognitive theory) ของเพียเจต (Piaget) ทฤษฎีกระบวนการประมวลข้อมูล (Information processing theory) ทฤษฎีการสร้างความรู้ (Constructivist theory) ซึ่งในการจัดการเรียนการสอนเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอน นักเรียนได้แสดงออกและนำเสนอผลงานมีการช่วยเหลือกันในการเรียน นอกจากนี้ยังมีแนวคิดของนักวิชาการ ได้แก่ ไวก็อตสกี (Vygotsky 1978 : 86-87 ; Driscoll 1994 : 224-239 ; ทิศนาแซม มณี, 2548 : 94 -96 ; ไพจิตร สะตวการ 2538 : 46 ; วัชรรา เลาเรียนดี, 2553 : 73) ซึ่งกล่าวถึงผู้เรียนจะต้องเป็นผู้จัดกระทำข้อมูลหรือประสบการณ์ต่าง ๆ และต้องสร้างความหมายให้กับสิ่งนั้นด้วยตนเอง โดยการให้ผู้เรียนอยู่ในบริบทจริง ผู้เรียนจะต้องมีโอกาสเรียนรู้ในบรรยากาศที่เอื้อต่อการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม การร่วมมือและการแลกเปลี่ยนความรู้ความคิดและประสบการณ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน และบุคคลอื่น ๆ พยายามใช้ข้อมูลจากแหล่งเรียนรู้จริง ของจริงและการร่วมปฏิบัติจริงและสอดคล้องกับงานวิจัยของอารีรักษ์ มีแจง (2560 : บทคัดย่อ) พัฒนารูปแบบการเรียนการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้หลักการเรียนรู้แบบรวมงานเพื่อส่งเสริมผลการเรียนรู้การอ่าน สำหรับนิสิตนักศึกษา ผลการวิจัยพบว่า นิสิตคณะมนุษยศาสตร์และนิสิตคณะเภสัช ศาสตร์มีพฤติกรรมการทำงานร่วมกันแตกต่างกันในประเด็นเกี่ยวกับการจัดการภายในกลุ่มและบรรยากาศในการทำงานแต่นิสิตทั้งสองกลุ่มใช้โครงสร้างการทำงานของพฤติกรรมทางวาจาที่คล้ายคลึงกันและงานวิจัยของมนตชัย พงศกรณฤวงษ์ (2561 :

บทคัดย่อ) ที่พัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามทฤษฎีการสร้างความรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถในการสร้างความรูของนักเรียนชาวอุตสาหกรรม ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการเรียนการสอนตามทฤษฎีการสร้างความรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถในการสร้างความรูอยู่ในระดับมากที่สุดโดยเฉพาะบรรยากาศในการเรียนไม่ตึงเครียด เรียนรู้ได้ตลอดเวลา สามารถพัฒนาวิธีการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมได้นักเรียนชอบเรียนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนนี้

ข้อเสนอแนะ

จากการดำเนินการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างควมมีระเบียบวินัยในชั้นเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีชื่อว่า “BDSRS Model” มีข้อเสนอแนะดังนี้

ข้อเสนอแนะในการนำ ผลการวิจัยไปใช้

1. จากผลการวิจัย พบว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างควมมีระเบียบวินัยในชั้นเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหน้าที่พลเมืองได้เป็นอย่างดี ดังนั้นเมื่อนำรูปแบบการเรียนการสอนไปใช้จริงครูควรเข้าใจและดำเนินการตามองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอนอย่างถูกต้องโดยเน้นการสอนด้านการส่งเสริมควมมีระเบียบวินัย ควบคู่ไปกับเนื้อหาสาระวิชาหน้าที่พลเมืองครูควรเตรียมแหล่งข้อมูลในการค้นคว้าที่หลากหลายไว้ล่วงหน้า เช่น หนังสือจากหลายสำนักพิมพ์ที่เชื่อถือได้บุคคลที่มีความรู้คอมพิวเตอร์พร้อม อินเทอร์เน็ตโดยครูต้องศึกษาข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริงที่ถูกต้องสอดคล้องกับปัญหาหรือข้อคำถามที่นำมาเป็นบทเรียนอย่างจริงจัง นอกจากนี้ต้องฝึกนักเรียนให้กำกับกับการเรียนรูของตนเองโดยครูคอย ดูแลแนะนำ ช่วยเหลือในการเรียนรู้ให้ปฏิบัติตามขั้นตอนอีกทั้งส่งเสริมการทำงานร่วมกับผู้อื่น เพราะมีการเรียนเป็นกลุ่ม ฝึกคิดแก้ปัญหา ทดลองเป็นกลุ่มครูควรแนะนำให้นักเรียนเข้าใจบทบาท หน้าที่ของตนเองในการทำงานกลุ่มและให้ทุกคนในกลุ่มมีบทบาท มีความสำคัญอย่างเท่าเทียมกัน ครูควรแนะนำขยายความเข้าใจในการคิดทุกขั้นตอน กระตุ้นเสริมแรงให้ผู้เรียนพัฒนาตนเอง ชมเชยเมื่อผู้เรียนมีความก้าวหน้ามากขึ้นจากเดิม ประเมินผลการเรียนระหว่างเรียนและสิ้นสุดการเรียนครูต้องจัดเนื้อหาให้บูรณาการเชื่อมโยงกันและจัดการเรียนการสอนตามขั้นตอนอย่างถูกต้อง

2. จากผลการวิจัย พบว่า เพื่อเสริมสร้างควมมีระเบียบวินัยในชั้นเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม มีคะแนนความสามารถด้านควมมีระเบียบวินัยอยู่ในระดับสูงทุกรายการแต่ทักษะในการระบุลักษณะข้อมูล วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูลและประเมินข้อมูลในด้านควมถูกต้องควมน่าเชื่อถือ และควมเพียงพอในการตัดสินใจเลือกทางเลือกในการ

แก้ปัญหาอาจมีเหตุผล อยู่ในระดับต่ำที่สุด ดังนั้นครูผู้สอนที่จะใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความมีระเบียบวินัยในชั้นเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ควรเน้นฝึกให้ นักเรียนประเมินข้อมูลในด้านความถูกต้องความน่าเชื่อถือและความ เพียงพอและผลการตัดสินใจแก้ปัญหาอาจมีเหตุผลเผลอมากขึ้น ซึ่งระยะแรกควรใช้เวลาในการคิดอย่างเพียงพอและควรให้นักเรียนมุ่งมั่นและตระหนักถึงความสำเร็จในความสามารถด้านความมีระเบียบวินัยและควรยกตัวอย่าง สถานการณ์ในการส่งเสริมระเบียบวินัยที่อยู่ใกล้ตัวนักเรียน

3. จากผลการวิจัย พบว่า เพื่อเสริมสร้างความมีระเบียบวินัยในชั้นเรียนของนักเรียนเกิดขึ้นเรียงตามลำดับ จากขั้นต้นไปถึงทักษะขั้นสูงตามพัฒนาการตามวัยของนักเรียน ดังนั้นครูที่จะนำรูปแบบการเรียนการสอนนี้ไปใช้ควรคำนึงถึงทักษะกระบวนการที่เกี่ยวข้องในการเรียนและการจัดการเรียนรู้แต่ละแผน เน้นการปฏิบัติจริงพัฒนาเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านความมีระเบียบวินัยในชั้นเรียนไปอย่างช้า ๆ และพัฒนาสม่ำเสมอโดยครูควรใส่ใจพัฒนาทักษะกระบวนการทางการเรียนการสอนขั้นต้นใหม่ ๆ ตั้งแต่ช่วงแรกเพื่อเป็นพื้นฐานในการพัฒนาความสามารถด้านความมีระเบียบวินัยในชั้นเรียนขั้นสูง และครูควรศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนแบบต่าง ๆ ให้เข้าใจอย่างถูกต้องและแม่นยำตามลำดับทักษะที่ต้องการพัฒนา

4. จากผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความมีระเบียบวินัยในชั้นเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อยู่ในระดับมากที่สุด เพราะผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์และแสวงหาข้อมูลจากแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลาย ผู้เรียนเรียนรู้จากการปฏิบัติความมีระเบียบวินัยด้วยตนเองและรวมกันเรียนรู้กับผู้อื่น รูปแบบการเรียนการสอนมีการเรียงเนื้อหาและกิจกรรมได้อย่างเหมาะสมและสรุปความรู้ เชื่อมโยงนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ สำหรับครูที่นำรูปแบบการเรียนการสอนนี้ไปใช้ควรจัดกิจกรรมการเรียนการใหญ่ถูกต้องตามขั้นตอนควรเตรียมแหล่งเรียนรู้ให้นักเรียนคนควาอย่างเพียงพอ ให้นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเองและทำงานเป็นกลุ่ม

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความมีระเบียบวินัยในชั้นเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีชื่อว่า “BDSRS Model” ดังนั้นในการวิจัยครั้งต่อไปจึงควรพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนในรายวิชาอื่น ๆ เช่น กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เป็นต้น โดยมุ่งเน้นทั้งความรู้และทักษะที่จำเป็นของวิชานั้น ๆ เพื่อให้ผลการเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. รูปแบบการเรียนการสอนนี้ได้ศึกษาตัวแปรตาม ได้แก่ ความมีระเบียบวินัยในชั้นเรียนซึ่งประกอบด้วย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และทักษะกระบวนการเรียนการสอนซึ่งมีผลต่อความมีระเบียบวินัยในชั้นเรียน ดังนั้นในการวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับระดับความแตกต่าง ของตัวแปร เช่น นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันจะมีความสามารถความมีระเบียบวินัยในชั้นเรียนแตกต่างกันด้วย

3. รูปแบบการเรียนการสอนนี้มีการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนแล้วดังนั้นในการวิจัยครั้งต่อไป ควรศึกษาการวัดเจตคติ ความคิดเห็น และความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนควบคู่กันด้วย